

($p < 0,001$), а зміни інших показників ПОЛ та АОЗ мали лише характер тенденції. Інтересними виявилися зміни вмісту продуктів ПОЛ та показників АОЗ у хворих на компенсоване ХЛС із коморбідною ГХ, причому не тільки по відношенню до практично здорових, але й групи зіставлення (достовірне збільшення ПГЕ, відповідно, у 2,1 ($p < 0,001$), та 1,3 ($p < 0,05$) рази, початкових і кінцевого продуктів ПОЛ (ДК – відповідно, у 1,3 та 1,2 рази (обидва $p < 0,001$) і МДА – відповідно, у 1,4 та 1,3 рази ($p < 0,01$ та $p < 0,05$) та достовірне зниження ферментів антиоксидантного захисту – СОД (у 2,4 та 1,8 рази, $p < 0,001$ в обох випадках) і каталази (у 1,8 та 1,5 рази, $p < 0,001$ та $p < 0,01$ відповідно).

Висновки:

1. У хворих на компенсоване ХЛС бронхо-легеневого ґенезу особливості змін ПОЛ та АОЗ відбивають інтенсифікацію процесів ліпопероксидації в умовах зниження активності ферментів антиоксидантного захисту, а найбільша виразність таких змін притаманна хворим із коморбідною ГХ.

2. Сезонність виявлених змін ПОЛ та АОЗ у хворих на ХЛС бронхо-легеневого ґенезу із коморбідною ГХ та більша їх значущість у зимово-весняну пору року передбачають необхідність використання диференційованого підходу у комплексному лікуванні хворих вказаної категорії із використанням засобів антиоксидантної дії.

УДК 616.316-008.8-03:616.314-089.28/29-76-06

Силенко Ю.І., Хребор М.В., Перепелова Т.В.

**ВІЛЬНОРАДИКАЛЬНЕ ОКИСНЕННЯ ЛІПІДІВ,
ГЕМОКОАГУЛЮЮЧІ ВЛАСТИВОСТІ РОТОВОЇ РІДИНИ
У ПАЦІЄНТІВ З ГАЛЬВАНОЗОМ**

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

silenko@gmail.com

Захворювання органів порожнини рота, які обумовлені появою гальванічних потенціалів за наявності в ротовій порожнині металевих включень, займають значне місце в клініці ортопедичної стоматології.

Метою дослідження стало вивчення реакцій вільнорадикального окиснення ліпідів та гемокоагулюючих властивостей в ротовій рідині у пацієнтів з гальванозом.

Під нашим спостереженням знаходились 7 осіб, що не мали в ротовій порожнині ортопедичних конструкцій, що відносилися до групи здорових пацієнтів – перша та 22 пацієнтів, що користувалися ортопедичними конструкціями. Серед них 7 осіб з мета-

локерамічними мостоподібними протезами склали другу групу і 15 осіб з металевими суцільнолитими мостоподібними і паяними мостоподібними протезами з гальванозом – третю групу відповідно. Для з'ясування стану вільно радикального окиснення ротової рідини вивчали кінетику накопичення малонового діальдегіду, активність супероксиддимутази, каталази. Досліджували такі показники гемокоагулюючих властивостей ротової рідини: час рекальцифікації, протромбінів час, тромбіновий час, фібринолітичну активність.

Результати досліджень. При вивченні стану вільнорадикального окиснення ротової рідини ми відмічали достовірно вищий рівень цих реакцій в другій та третій групах обстежених. Про це свідчить зростання рівня малонового діальдегіду в другій і третій групах обстежених пацієнтів. Нами зафіксовані достовірно вищі показники МДА ротової рідини в третій групі в порівнянні з другою. У пацієнтів другої та третьої груп зафіксована підвищена активність каталази в ротовій рідині. При вивченні гемокоагулюючих властивостей ротової рідини ми спостерігали тенденцію до зменшення часу рекальцифікації і збільшення протромбінового часу в другій і особливо в третій групах пацієнтів. У пацієнтів другої та третьої групи достовірно зростає фібринолітична активність.

Висновки. Отже отримані нами результати показали, що при розвитку гальванозу в ротовій порожнині спостерігаються значні зміни стану гомеостазу ротової порожнини. Це положення підтверджується виявленими нами достовірним підвищенням реакцій вільнорадикального окиснення в ротовій рідині, зміною активності антиоксидантних ферментів і локального гемостазу в ротовій рідині у хворих з гальванозом.

УДК 616.314.17-002:615.24

*Скрипнікова Т.П., Розколупа Н.В., Островська Г.Ю.,
Литовченко І.Ю., Розколупа О.О.*

ЗАСТОСУВАННЯ ТІОТРИАЗОЛІНУ В КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА ПАРОДОНТИТ

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

info@oksp.poltava.ua

Патологія тканин пародонту є однією з найбільш поширених серед стоматологічних захворювань і за статистичними даними зустрічається у 85% дорослого населення.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень механізму розвитку пародонтиту, патологічний стан захворювання